

τά ἐξ ὑφάσματος καλύμματα τῆς ἀγίας τραπέζης, τῆς προθέσεως, τῶν ἱερῶν σκευῶν κττ.

ἀμφιβάλλω λόγ. σύνηθ. ἀφιβάλλω Πελοπν. (Λακων.) ἀμφιβάνω Πελοπν. (Λακων.) ἀμφιβάνου Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Τὸ ἀρχ. ἀμφιβάλλω.

1) Ἐκφράζω ἀμφιβολίας περὶ τινος, διστάζω νὰ πιστεῦω τι λόγ. σύνηθ.: Ἀμφιβάλλω γι' αὐτὸ τὸ πρᾶμα. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ μοῦ κάμῃς αὐτὴ τὴ χάρι. 2) Ἀναφέρω, μνημονεύω Θεσσ. (Ἅγιος Γεώργ. Μαγνησ.): Ἄσμ.

Ἕς τὴ δόξα καὶ Ἕς τὴ δύναμι θέλουν νὰ σ' ἀμφιβάλουν σὰν τὸν θιρὸ ποῦ σκοτώνεις, τὸν δράκοντ τὸν μιάλουν. Πβ. ἀθιβάλλω, ἀθιβόλεῦω (II).

ἀμφιβολία ἡ, λόγ. σύνηθ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. ἀμφιβολία.

Ἐνδοιασμός περὶ τῆς ἀληθείας πράγματός τινος, δισταγμός, ἀβεβαιότης λόγ. σύνηθ.: Δὲν ἔχω κάμμι ἀμφιβολία γι' αὐτὸ τὸ πρᾶμα—ὅτι θὰ μοῦ κάμῃς αὐτὴ τὴ χάρι κττ. Πβ. ἀθιβολή, ἀθιβολία, ἀναθιβολή, ἀφιλογή, παραθιβολή.

ἀμφίβολος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. βίβ' λους Ἡπ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. ἀμφίβολος.

1) Ἀβέβαιος, ἀμφισβητήσιμος λόγ. σύνηθ.: Τὸ πρᾶμα εἶναι ἀμφίβολο. Εἶναι ἀμφίβολο ἂν θὰ ἔρθῃ—ἂν θὰ πάῃ κττ. 2) Ὁ ταλαντευόμενος, ὁ μετέωρος τὴν γνώμην Ἡπ.

ἄμωμος ὁ, Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἄμωμοι οἱ, Ἡπ. Κρήτ. Πελοπν. (Λακων.) κ. ἀ. —ΙΒενιζέλ. Παροιμ.² 354,33 ἄμωμη ἡ, Καππ. (Σινασσ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. ἄμωμος οὐσιαστικοποιηθέν. Ἡ λ. ὡς οὐσ. ἤδη μεσν.

1) Ὁ 118ος ψαλμός τῆς Π.Δ. ἀρχόμενος ἐκ τῆς φρ. «ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, ἀλληλούϊα», ψαλλόμενος δὲ συνήθως κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ἢ κατὰ τὰ μνημόσυνα ἐνθ' ἄν.: Φρ. Εἶναι γιὰ τὸ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ (ἐπὶ τοῦ μελλοθανάτου) Ἡπ. Λακων. —ΙΒενιζέλ. Παροιμ.² ἐνθ' ἄν. Πάει «ἄμωμοι ἐν ὁδῷ» ὁ δεῖνα (ἀπέθανε) Ἡπ. 2) Μνημόσυνον νεκρὸν Καππ. (Σινασσ.)

ἀμωρᾶτος ὁ, Ἀθῆν. (παλαιότ.) Ζάκ. ἀμωρᾶδος Ζάκ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *amorato*.

Ὁ ἀγαπῶν ἐρωτικῶς, ἐραστής: Ἄσμ.

Πέρδικα μου πλουμιστή, | ποῦ ἦσουν ἀπὸ τὴν αὐγή;
—Μάννα μου, Ἕς τὴν ἄμπλα μου | καὶ Ἕς τὴν ἀμωρᾶτα μου
Ἀθῆν. (παλαιότ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀμωρῶζος.

ἀμωρέττα ἡ, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *amoretto* = ἐρωτιδεύς.

Τὸ φυτὸν σησαμοειδὲς τὸ εὖοσμον (*reseda odorata*). Συνών. ρεζεντά. [**]

ἀμωρίδα ἡ, ἀμάρτ. ἀμωρίδα Θήρ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *amore*.

Γυναῖκα ἀγαπωμένη ἐρωτικῶς: Ἄσμ.

Ξέρω τὴν ἀμωρίδα σου, πολὺ τὴνε κατέχω,
περὶ καὶ χαιρετῶ τὴνε καὶ φίλαινα τὴν ἔχω

Συνών. ἀγαπητικεῖα (ἰδ. ἀγαπητικός 2), ἀγαπήτρια 2, ἀγαπίτσα, ἀμωρᾶτα (ἰδ. ἀμωρᾶτος), ἀμωρῶζα (ἰδ. ἀμωρῶζος), ἐρωμένη (ἰδ. ἐρῶ-μένος), φιλαινάδα, φίλη (ἰδ. φίλος).

***ἀμωρίζω**, ἀμωρίζω Νάξ. (Δαμαρ.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *amore*.

Ἐχω ἐρωμένην.

***ἀμωρωζάκι** τό, ἀμωρουζάκι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀμωρῶζος.

Ἐραστής, ἀγαπητικός (θωπευτικῶς): Ὅχον, ἔ' ἀμωρουζάκι μου, ὁμορφο ποῦ ναι! Συνών. ἀγαπητικούτσικος.

ἀμωρωζάρις ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀμωρουζάρις Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Θηλ. ἀμωρουζαρεὰ Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμωρῶζα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-άρις.

Ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς τὸν ἔρωτα: ὦ ἀμωρουζάρι μου, μουρέ, μὰ καιρὸς δὰ ἦτονε γι' ἀγάπες! Τ' ἀμωρουζάρικο κ' ἐντό, πῶς τ' ὀχτρεύομαι! Συνών. ἀγαπησιάρης 2, ἀμωρῶζιάρης.

ἀμωρωζεύομαι ἀμάρτ. ἀμωρουζεύομαι Σῦρ. ἀμωρουζεύομαι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἀμωρουζεύομαι Νάξ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμωρῶζος.

Αἰσθάνομαι ἔρωτα πρὸς τινα, ἐρῶμαι ἐνθ' ἄν.: Ἀμωρουζεύονται—οἱ δὲ τοῦτοι Ἀπύρανθ. Τὴν βασιλοπούλλα τὴν ἀμωρουζεύοντ' ἔνε δὲ λεβέντες (ἐκ παραμυθ.) Νάξ. Συνών. ἀγαπῶ 2, ἐρωτεύομαι.

ἀμωρωζιά ἡ, ἀμάρτ. μ'ρζιά Μύκ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀμωρῶζεύομαι ὑποχωρητικῶς.

Ἐρωτικὴ πρὸς τινα διάθεσις, ἔρως: Φρ. Κάνω μ'ρζιά (ἐρῶμαι). Συνών. ἀγάπη 2, ἀγάπημα, ἀγάπησι 2, ἔρωτας.

ἀμωρωζιάρης ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀμωρουζιάρης Νάξ. (Γαλανᾶδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμωρῶζα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-ιάρης.

Ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς τὸν ἔρωτα, ἐρωτύλος. Συνών. ἀγαπησιάρης 2, ἀμωρῶζιάρης.

ἀμωρωζιστικός ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀμωρουζιστικός Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμωρῶζα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-ιστικός.

1) Ὁ ἔχων σχέσιν πρὸς ἔρωτα, ἐρωτικός: Ἀμωρουζιστικός χορὸς. Ἀμωρουζιστικεῖα—ἀγάπη, παιδί μου, εἴν' ἐντὴ, ὄχι συγκεῖα. 2) Τὸ οὐδ. ὡς οὐσ., τὸ πρὸς ἐρωμένην ἢ ἐραστὴν διδόμενον δῶρον: Ὅλα τοῦτα, γιὰ 'έ, εἴν' ἀμωρουζιστικά (γιὰ 'έ = γιὰ ἰδέ). Γι' ἀμωρουζιστικὸ σοῦ τό' δωκε;

ἀμωρωζολογῶ ἀμάρτ. μωρ'ζολοῶ Μύκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμωρῶζα καὶ τοῦ -λογῶ, περὶ οὗ ὡς παραγωγικῆς καταλ. ἰδ. Γ' Χατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 248 κέξ.

Ἀγαπῶ τινα προτιθέμενος νὰ τὴν νυμφευθῶ: Ὁ δεῖνα τὴνε μωρ'ζολοᾷ τὴν δεῖνα.

ἀμωρῶζος ὁ, Ἀθῆν. (παλαιότ.) Ἀνδρ. Νάξ. ἀμωρῶζος Κύθν. Νάξ. (Δαμαρ. Καλόξ.) ἀμωρῶτζος Σῦρ. ἀμωρῶζος Ἀνδρ. ἀμωρῶζος Κίμωλ. Κύθν. Νάξ. (Ἀπύρανθ. κ. ἀ.) Τὴν. ἀμωρῶτζος Σίφν. ἀμ'ρῶζος Πάρ. (Λεῦκ.) ἀμωρῶζος Μύκ. μωρῶζος Κέρκ. Πελοπν. (Τριφυλ.) μωρῶτζος Θεσσ. Θηλ. ἀμωρῶζ-ζα Χίος

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *amoroſo*. Τὸ θηλ. *ἀμουροῦζα* καὶ μεσν.

Ὁ αἰσθανόμενος πρὸς τινα ἔρωτα, ἐραστὴς ἔνθ' ἄν.: *Κάνεναν ἀμουροῦζο 'χει ἡ δεῖνα Ἀπύρανθ. Ἡ ἀμουροῦζα μου μ' ἐρνίστηκε αὐτόθ. Τ'ν ἔχ' 'μουρωζα αὐτή, δὲν εἶνι γ'ναῖκα τ' Θεσσ. Πά' νὰ μιλήσω λιάτσι μὲ τὴν ἀμουροῦζα μου Κύθν. || Παροιμ. φρ.*

Τ' ἀμουρούζου μου ὁ σκύλλος | ἀμουροῦζος μου κ' ἐκεῖνος (τὰ τοῦ ἐραστοῦ πάντα ἀγαπητὰ) Ἀπύρανθ. || Ἄσμ.

Μιὰ-ν-κόρη ρόδα μάζωνε κι ἀθούς ἐκορφολόα νὰ πέψη τ' ἀμουρούζου τση καὶ τ' ἀγαπητικοῦ τση Νάξ.

Πέριδικα τῆς ἀκρογιαλῆς, τῆς γῆς περιποκλάδα, ἤρθεν ὁ ἀμονρωζος σου νὰ κάμη πατινάδα

Ἄνδρ. Συνών. *ἀγαπητικὸς 2, ἀγαπητὸς 2, ἀγαπῶς, ἀμωρᾶτος, ἐρωμένος, καλός*. Συνών. τοῦ θηλ. *ἀμωρωζα* ἰδ. ἐν λ. *ἀμωρίδα*.

ἀμωρωζοσύνη ἡ, ἀμάρτ. *ἀμουρουζοσύνη* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *ἀμωρωζος*, παρ' ὃ καὶ *ἀμουροῦζος*.

Ἐρωτοτροπία: Τὸ νοῦ του χάνει γιὰ τὸ ἀμουρουζοσύνης. *Δὲν εἶμαι γι' ἀμουρουζοσύνης.*

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

σ. κς^α στ. 30 ἀντὶ τρισεύγενη γρ. Τρισεύγενη
 > λδβ λ. **Ραζέλος** γρ. **Ραζέλου**
 > μςβ στ. 28 ἀντὶ Procced γρ. Proceed
 > μζ^α στ. 43 ἀντὶ Mirabel γρ. Mirambel
 > νςβ στ. 46 ἀντὶ Humbert γρ. Hubert
 > ξζβ στ. 31 ἀντὶ Havel γρ. Havet
 > πβ στ. 35 ἀντὶ Ἄνης γρ. Ἄννης

> 1β στερητ. ἀ- ἐκ τῆς σημ. δ) διαγραφτέα τὰ παραδείγματα (ἀ-φέγγος) - ἀφεγγα, (ἀ-μερώνει) - ἀμέρωτα.

σ. 2β στ. 21 ἀντὶ τυράγνια γρ. τυράγνια
 > 4^α στ. 38 μετὰ τὸ: ἔνθ' ἄν. πρὸσθ. : Ποίημ.

> 9β λ. **ἀβαριᾶτος**, ἐν τῷ ἐτυμολογικῷ μετὰ τὴν λ. **ἀβαρία** πρὸσθ. (I)

σ. 11^α λ. **ἀβάσταχτος**, ἐν τῷ σημασιολογικῷ στ. 17 ἀντὶ ὄρνια γρ. ὄρνια.

σ. 13β λ. **ἀββιζάριστος**, ἐν τῷ ἐτυμολογικῷ ἀντὶ τοῦ: διὰ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου γρ. διὰ τῆς προπαροξυτονίας.

σ. 15^α λ. **ἀβγαρέα**, ἐν τῷ σημασιολογικῷ ἀντὶ domestic γρ. domestica.

σ. 18^α λ. **ἀβγελόπουλλο**, στ. τελευταῖος ἀντὶ *μα-νιτς* γρ. *ἀμανιτς*.

σ. 19^α στ. 13 ἀντὶ Βενιζ. γρ. IBενιζέλ.

> 21^α λ. **ἀβκόκωλος** γρ. **ἀβγόκολος** καὶ τὸ β' συνθετ. κῶλος γραπτέον κόλος καὶ ὅπου ἀλλαχοῦ εὐρηται ἡ λ., διότι ἡ διὰ τοῦ ο γραφή εἶναι ὀρθότερα.

αὐτόθ. λ. **ἀβγόλαδο**, ἐν τῷ προτελευταίῳ στ. τοῦ σημασιολογικοῦ ἀντὶ Χουρμούζη γρ. Χουρμούζης.

σ. 21β λ. **ἀβγολίδι**, ἐν τῷ ἐτυμολογικῷ ἀντὶ *λίθος* γρ. *λίθι*.

σ. 22^α στ. 31 ἀντὶ *κοκκορεθόμαι* γρ. *κοκορεθόμαι*.

> 25β λ. **ἀβγουλλίτης**, στ. 1 ἀντὶ *ἀβγουλίτς* γρ. *ἀβγουλλίτς*.

αὐτόθ. λ. **ἀβγουλλόκουκκο**, ἐν τῷ τυπικῷ ἀντὶ *ἀβγαλόκουκκο* γρ. *ἀβγαλ-λόκουκκο* καὶ ἐν τῷ ἐτυμολογικῷ ἀντὶ *κουκί* γρ. *κουκί*.

σ. 32β λ. **ἀβλαστήμητος**, ἐν τῷ τυπικῷ στ. προτελευταῖος καὶ τελευταῖος ἀντὶ *ἀβλαστήμητος* καὶ *ἀβλαστήμητους* γρ. *ἀβλαστήμιστος* καὶ *ἀβλαστήμιστους*.

σ. 46^α λ. **Ἀγαθάγγελος**, γρ. ἐν τῷ ἐτυμολογικῷ: Τὸ κύριον ὄν. *Ἀγαθάγγελος*.

σ. 49^α στ. 25 ἀντὶ ΝΓιάνναρ. γρ. ΑΓιάνναρ.

σ. 58β λ. **ἀγαπητός**, ἐν τῷ σημασιολογικῷ στ. τελευταῖος ἀντὶ Καλάβρ. γρ. Καλαβρ.

σ. 59β λ. **ἀγαπῶ**, ἐν τῷ τυπικῷ στ. προτελευταῖος ἀντὶ Μεσ. γρ. Μέσ.

σ. 65β λ. **ἀγγειώνω**, ἐν τῷ σημασιολογικῷ στ. 3 καὶ 5 ἀντὶ *ἀσμάρι* γρ. *ἀσμάρι*.

σ. 66β λ. **ἀγγελιάζω**, ἐν τῷ σημασιολογικῷ στ. 12 καὶ 13 ἀντὶ *ἀπογελιάζω*, *ξαγελεύγομαι*, *παραγελιάζω*, *ξαγελιάζω* γρ. *ἀπαγγελιάζω*, *ξαγγελεύω*, *παραγγελιάζω*, *ξαγγελιάζω*.

σ. 71β στ. 3 ἀντὶ Ὅπου γρ. Ὡ, ποῦ.

σ. 73β λ. **ἀγγελοπλουμισμένος**, γρ. ἐν τῷ ἐτυμολογικῷ: Ἐκ τοῦ οὐς. *ἄγγελος* καὶ τοῦ *πλουμισμένος* μετοχ. τοῦ ρ. *πλουμίζω*.

σ. 88^α στ. 7 ἀντὶ Ἐγγρίφισα γρ. Ἐγγρίφισα.

> 92^α > 26 ἀντὶ τς γρ. τσ'.

αὐτόθ. λ. **ἀγελαπιδςά**, τὸ ἐτυμολογικὸν διορθωτέον ὥδε: Ἐκ τῶν οὐς. *ἀγελάδα* καὶ *ἀπιδςά* ἀντὶ *ἀγελαδαπιδςά*.

> 93β λ. **ἀγέμιστος**, ἐν τῷ ἐτυμολογικῷ διαγραφτέος ὁ ἀστερίσκος τοῦ **γεμιστός*.

σ. 96β στ. τελευταῖος ἀντὶ βήατος γρ. βήματος.

> 97β λ. **ἀγγιαγκάθι**, ἐν τῷ σημασιολογικῷ στ. 3 ἀντὶ Syriakus γρ. Syriacus.

σ. 100β λ. **ἀγιάλωπας** γρ. **ἀγιάλωπας**.

> 103β στ. 16 ἀντὶ bassiacca γρ. bassiana.

> 111β στ. 16 καὶ 116^α στ. 2 ἀντὶ *ἀγιοταφίτικος* γρ. *Ἀγιοταφίτικος*.

σ. 126β λ. **ἀγκαθένιος**, ἐν τῷ σημασιολογικῷ στ. 5 ἀντὶ *χλωμὸν* καὶ *χλωμομαραμμένον* γρ. *χλομὸν* καὶ *χλωμομαραμμένον*.

σ. 128^α λ. **ἀγκαθιάζω**, ἐν τῷ ἐτυμολογικῷ ἀντὶ Παντελ. γρ. Παντελίδ.

σ. 129β λ. **ἀγκαθοκώλης** γρ. **ἀγκαθόκολος** καὶ πρὸσθ. τύπ. *ἀγαθόκολος* Πελοπν. (Μάν.)

